UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

11 päivänä helmikuuta 2010 *

Asiassa C-373/08,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 30.7.2008 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 14.8.2008, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Hoesch Metals and Alloys GmbH

vastaan

Hauptzollamt Aachen,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit P. Lindh, A. Rosas, U. Lõhmus (esittelevä tuomari) ja A. Ó Caoimh,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: J. Mazák,
kirjaaja: hallintovirkamies R. Şereş,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 9.7.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Hoesch Metals and Alloys GmbH, edustajanaan Rechtsanwalt H. Bleier,

– Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, avustajinaan Rechtsanwalt G. M. Berrisch ja Rechtsanwalt G. Wolf,

– Euroopan komissio, asiamiehinään R. Lyal, H. van Vliet ja B.-R. Killmann,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1; jäljempänä yhteisön tullikoodeksi) 24 artiklan tulkintaa ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan piin tuonnissa 2.3.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 398/2004 (EUVL L 66, s. 15) pätevyyttä.

2 Tämä pyyntö on esitetty oikeudenkäynnissä, jossa kantajana on Hoesch Metals and Alloys GmbH (jäljempänä Hoesch) ja vastaajana Hauptzollamt Aachen (Aachenin tulliviranomainen) ja joka koskee muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittämistä Kiinasta peräisin olevalle piille, jota on käsitelty eri tavoin Intiassa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Sopimus alkuperäsäännöistä

3 Sopimuksella alkuperäsäännöistä (WTO-GATT 1994), joka on liitetty Euroopan yhteisöjen Marrakeshissä 15.4.1994 allekirjoittamaan päätösasiakirjaan ja joka on hyväksytty yhteisön puolesta Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä ja hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1), pyritään yhdenmukaistamaan alkuperäsäännöt ja määrätään alkuperäsääntöjen yhdenmukaistamistyöohjelmasta siirtymäkauden ajaksi.

Yhteisön tullisäännöstö

4 Yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tavara, jonka tuottamiseen on osallistunut kaksi tai useampia maita, on peräisin siitä maasta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.”

5 Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) 35–40 artiklassa ja sen liitteissä 10 ja 11 täsmennetään tiettyjen tavaroiden osalta yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitettu alkuperäperusteena oleva valmistus ja käsittely. Piimetalli ei kuulu kyseisissä säännöksissä tarkoitettuihin tavaroihin.

6 Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteenä I olevan yhdistetyn nimikkeistön, sellaisena kuin se on muutettuna tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 11.9.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1789/2003 (EUVL L 281, s. 1, jäljempänä yhdistetty nimikkeistö), nimikkeessä 2804 säädetään seuraavaa:

”2804 Vety, jalokaasut ja muut epämetallit:

– –

– pii

2804 61 00 – – jossa on vähintään 99,99 painoprosenttia piitä

2804 69 00 – – muu

– –”

Polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskeva yhteisön säännöstö

7 Euroopan yhteisön käyttöön ottamista polkumyyntitulleista säädetään polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EUVL L 77, s. 12; jäljempänä perusasetus).

8 Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa käsitteellä ’vahinko’ tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdis-

tuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.”

9 Saman asetuksen 5 artiklassa säädetään alkuperäistä tutkimusta koskevien menettelyjen aloittamisesta minkä tahansa valituksessa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittelemiseksi.

10 Kyseisen asetuksen 9 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 21 artiklan mukaisesti, neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka se tekee kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päätä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. Jos väliaikaiset tullit ovat voimassa, lopullisia toimia koskeva ehdotus tehdään viimeistään kuukautta ennen tällaisten tullien voimassaolon päättymistä. Polkumyyntitullin suuruus ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia, ja sen olisi oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.”

11 Perusasetuksen 11 artiklassa säädetään seuraavaa:

”– –

2. Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä [pyynnöstä], ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odotettaessa.

Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä tarkastellaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita polkumyynnin ja vahingon toistumisen tai jatkumisen todennäköisyydestä toimenpiteen päättyessä. Tätä todennäköisyyttä voidaan tukea esimerkiksi todisteilla polkumyynnin ja vahingon jatkumisesta tai todisteilla siitä, että vahingon poistuminen johtuu kokonaan tai osittain toimenpiteiden olemassaolosta, tai todisteilla siitä, että viejien tilanne tai markkinaolosuhteet ovat sellaiset, että ne osoittavat uuden vahingollisen polkumyyntikäytännön todennäköisyyttä.

– –

5. Tämän asetuksen asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat tutkimusmenettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat määräaikoja, sovelletaan kaikkiin tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti suoritettaviin tarkasteluihin. Tarkastelut, jotka suoritetaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, on suoritettava nopeasti ja saatettava tavallisesti päätökseen 12 kuukauden kuluessa tarkastelun vireillepanopäivästä. – –

6. – – Jos tarkastelussa osoittautuu perustelluksi, toimenpiteet kumotaan tai niitä jatketaan 2 [kohdan] mukaisesti taikka ne kumotaan, niitä jatketaan tai muutetaan 3 ja 4 kohdan mukaisesti yhteisön sen toimielimen toimesta, joka on vastuussa niiden antamisesta. – –

– –”

12 Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan piimetallin tuonnissa 27.7.1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2200/90 (EYVL L 198, s. 57) otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Kiinasta peräisin olevan piimetallin tuonnissa. Sen jälkeen, kun helmikuussa 1995 oli julkaistu ilmoitus asetuksella N:o 2200/90 säädettyjen toimenpiteiden voimassaolon päättymisestä, komissio vastaanotti tarkastelupyynnön, johon sisältyi todisteita kyseisen tuotteen polkumyynnistä, ja mainittuja todisteita pidettiin riittävinä perustelemaan tutkimuksen aloittamisen. Ottaen huomioon kyseisen tarkastelun perusteella tehdyt päätelmät neuvosto antoi 11.12.1997 asetuksen (EY) N:o 2496/97 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan piimetallin tuonnissa (EYVL L 345, s. 1).

13 Asetuksen N:o 2496/97 johdanto-osan 24 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

– –

”Prosentteina cif-vientihinnasta vapaasti yhteisön rajalla ilmaistu polkumyyntimarginaali oli 68,1 prosenttia.”

14 Kyseisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Lopullinen polkumyyntitulli laskettuna vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnasta on 49 prosenttia.”

15 Sen jälkeen, kun maaliskuussa 2002 oli julkaistu ilmoitus polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä, komissio vastaanotti perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelupyynnön. Neuvosto antoi tämän tarkastelun perusteella asetuksen N:o 398/2004, jolla se päätti jatkaa asetuksella N:o 2496/97 käyttöön otettuja toimenpiteitä.

16 Asetuksen N:o 398/2004 johdanto-osan 27 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti normaaliarvon painotetun keskiarvon ja vientihintojen painotetun keskiarvon välisen vertailun perusteella edellä esitetyn mukaisesti. Vertailu osoitti polkumyyntiä tapahtuneen. Polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana oli huomattava eli 12,5 prosenttia, vaikkakin selvästi pienempi kuin aikaisemmassa tutkimuksessa havaittu taso.”

17 Kyseisen asetuksen johdanto-osassa olevan piin myynnin määrää koskevassa taulukossa 6 esitetään seuraavaa:

	”1998	1999	2000	2001	Tutkimus-ajanjakso
Tonnia	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
Indeksi	100	132	154	148	157
Vuosi-muutos		+ 32 %	+ 17 %	– 7 %	+ 6 %”

18 Asetuksen N:o 398/2004 johdanto-osan 51 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Yhteisön tuotannonalan myynti yhteisössä oleville etuyhteydettömille asiakkaille kasvoi vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 57 prosenttia.”

19 Saman asetuksen johdanto-osassa olevassa taulukossa 8, joka koskee yhteisön tuotannonalan markkinaosuuksia piin markkinoilla, esitetään seuraavaa:

	”1998	1999	2000	2001	Tutkimus-ajanjakso
Markkina-osuus	29,8 %	35,2 %	34,3 %	34,3 %	36,7 %
Indeksi	100	118	115	115	123”

20 Asetuksen N:o 398/2004 johdanto-osan 54 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 29,8 prosentista 36,7 prosenttiin tuotannonalan tuotannon ja myyntimäärien kasvun mukaisesti yhteisössä avatun uuden tuotantolaitoksen ansiosta. Markkinaosuus kasvoi huomattavasti (5,4 prosenttiyksikköä) vuodesta 1998 vuoteen 1999, kun EU:ssa otettiin käyttöön uusia tuotantolaitoksia. Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä tapahtui myös vähän kasvua (2,4 prosenttiyksikköä).”

21 Saman asetuksen johdanto-osan 71–74 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(71) Kuten edellä on selitetty ja osoitettu, yhteisön tuotannonala hyötyi vuosina 1998–2000 markkinoiden 34 prosentin kasvusta ja sen oman myynnin määrän ja markkinaosuuden huomattavasta kasvusta. Tämän jälkeen myynnin määrä ja markkinaosuus kuitenkin taantuivat ja yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne (hinnat, kannattavuus ja kassavirta) heikkeni.

(72) Lähempi tarkastelu osoittaa, että yhteisön tuotannonalan kannalta tärkein myönteinen kehitys tapahtui vuosien 1998 ja 2000 välillä. Vuoden 2000 jälkeen ei ole ollut havaittavissa todellista parannusta.

(73) Vuosina 1998–2000 tapahtuneet parannukset ovat suoraan johdettavissa yhteisön tuotannonalan vuonna 1998 tekemiin päätöksiin lisätä investointeja tuotantolaitoksiin yhteisössä. EU:n tuotantokapasiteetti kasvoi vuosina 1998–2000 26 prosenttia 125 000 tonnista 158 000 tonniin. Päätökset tehtiin reaktiona Kiinasta tapahtuvassa piin tuonnissa sovellettaviin polkumyyntitoimenpiteisiin, joiden voimassaoloa oli jatkettu vuonna 1997, kuten johdanto-osan 1 kappaleessa on esitetty. – – Tästä voidaan havaita, että yhteisön tuotannonala sai hyötyä Kiinasta peräisin olevan piin tuontiin kohdistetuista polkumyynti-

toimenpiteistä. Vuodesta 2000 tutkimusajanjaksoon yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni, mitä osoittavat etenkin hintojen lasku 46 euroa tonnilta, kannattavuuden lasku 7,1 prosenttiyksikköä, kassavirran pieneneminen 59 prosenttia ja investointien väheneminen 55 prosenttia. Tutkimusajanjakson aikana yhteisön tuotannonala toimi tappiollisesti. Näistä syistä katsotaan, että yhteisön tuotannonala oli tutkimusajanjakson aikana erittäin herkässä ja haavoittuvassa asemassa.

– –

(74) Polkumyynnillä Kiinasta tapahtuvan tuonnin määrä kasvoikin huomattavasti tarkastelujakson aikana ja on todennäköistä, että ilman voimassa olevia polkumyyntitoimenpiteitä yhteisön markkinoille lähetetään huomattavasti suurempia määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta erittäin alhaiseen hintaan, joka alittaa yhteisön tuotannonalan hinnat. Voimassa olevan polkumyyntitullin taso huomioon ottaen tuontituotteen ja yhteisön tuotannonalan tuottaman tuotteen hintaero (ks. johdanto-osan 47 kappale) saattaisi olla yli 35 prosenttia, jos toimenpiteiden annetaan raueta.”

22 Asetuksen N:o 398/2004 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan, [yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen] 2804 69 00 kuuluvan piin tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on 49 prosenttia.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

23 Hoesch ilmoitti 15.6.2004 ja 12.8.2004 Hauptzollamt Duisburgille piimetallin yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2804 69 00 luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen. Kantaja oli tuonut kyseisen tuotteen Intiasta, jonka se ilmoitti alkuperämaaksi.

24 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy kuitenkin ilmi, että pääasiassa kyseessä oleva piimetalli oli peräisin Kiinasta ja että se oli toimitettu kaksi kertaa kolmen metrin suuruisissa lohkoissa Intiassa sijaitsevaan Metplast-nimiseen yritykseen. Siellä piilohkot oli erotettu, jauhettu ja puhdistettu. Jauhamalla saadut piirakeet oli siivilöity, minkä jälkeen ne oli lajiteltu koon mukaan ja lopuksi pakattu. Piin puhdistaminen oli tehty siten, että lohkojen jauhamisen yhteydessä ja sen jälkeen ei-toivotut kuonajäämät oli poistettu manuaalisesti ja osittain koneellisesti. Tämän jälkeen piitä oli käsitelty magneetilla vapaan raudan poistamiseksi. Alumiiniseosten valmistukseen tarkoitetun piin puhtausaste oli Hoeschin mukaan kyseisen yrityksen suorittaman käsittelyn jälkeen yli 98,5 prosenttia, mikä sen mukaan on välttämätöntä, jotta piimetallia voidaan käyttää alumiiniseosten valmistamiseen. Ennakkoratkaisun esittäneen tuomioistuimen mukaan piin puhtausasteesta ennen sen tuontia Kiinasta ei kuitenkaan ole tietoa.

25 Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) selvitysten perusteella Hauptzollamt Aachen katsoi, että pääasiassa kyseessä olevalle piimetallille ei ollut tehty Intiassa merkittävää valmistusta tai käsittelyä eikä tuotteen siksi voitu katsoa olevan peräisin mainitusta maasta. Hauptzollamt Aachen arvioi näin ollen, että tuotteen on katsottava

olevan peräisin Kiinasta. Tästä syystä se kantoi Hoeschiltä kahdella 6.6.2007 tehdyllä verotuspäätöksellä jälkikäteen yhteensä 99 974,74 euron suuruisen polkumyyntitullin asetuksen (EY) N:o 398/2004 1 artiklan mukaisesti.

26 Finanzgericht Düsseldorfissa nostamallaan kanteella Hoesch on vaatinut kyseisten verotuspäätösten kumoamista ja esittänyt, että pääasiassa kyseessä olevalle piille oli tehty Intiassa merkittävää valmistusta tai käsittelyä ja että sen oli näin ollen katsottava olevan peräisin kyseisestä maasta. Hoeschin mukaan piilohkojen jauhamisella mainituista lohkoista valmistettiin piirakeita, jotka puhdistettiin, mikä vaati merkittävää työpanosta ja millä saatiin nostettua piin puhtausasetta. Lisäksi Hoesch vetosi asetuksen N:o 398/2004 pätemättömyyteen.

27 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen mukaan asian ratkaisu riippuu siitä kysymyksestä, onko Intiassa tehtyä valmistusta ja käsittelyä pidettävä yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitettuna alkuperäperusteena, jolloin tuonnin kohteena olleelle piimetallille ei olisi määrättävä polkumyyntitullia. Siltä varalta, että näin ei ole, kyseinen tuomioistuin tiedustelee, onko asetus N:o 398/2004 pätevä.

28 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen mukaan kyse ei ole siitä, kuinka laaja ulottuvuus voi olla Euroopan komission niin sanotuilla luettelosäännöillä eli nimikekohtaisilla säännöillä, jotka kyseinen toimielin on laatinut yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa esiintyvien käsitteiden tarkentamiseksi ja jotka ovat saatavilla sen internetsivulla.

29 Näin ollen Finanzgericht Düsseldorf päätti lykätä asian ratkaisemista ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [yhteisön tullikoodeksin] 24 artiklaa tulkittava siten, että piimetallilohkojen erottaminen, puhdistaminen ja jauhaminen sekä siihen liittyvä jauhamalla saatujen piirakeiden siivilöiminen, seulominen ja pakkaaminen merkitsevät alkuperäperusteena olevaa valmistusta tai käsittelyä?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko asetus [N:o 398/2004] pätevä?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

Unionin tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

30 Hoesch katsoo ensinnäkin, että piimetallin muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä on määritettävä yksinomaan yhteisön tullikoodeksin 24 artiklan perusteella ja että pääasiassa kaikki edellytykset kyseisen säännöksen soveltamiselle täyttyvät niin, että pääasiassa kyseessä olevia toimenpiteitä on pidettävä muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän antavana merkittävänä valmistuksena tai käsittelynä.

31 Hoeschin mukaan Kiinasta tuodulle piille Intiassa tehtyjä toimenpiteitä on pidettävä merkittävänä piin valmistuksena ja merkittävän valmistuksen käsite voidaan nyt käsiteltävässä asiassa määritellä alkuperäisten materiaalien muuttamiseksi siinä määrin, että ne saavat uusia ominaisuuksia. Sen mukaan jauhamisen seurauksena piilohkot näet menettävät alkuperäisen muotonsa. Hoesch vetoaa lisäksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan viimeinen valmistus on yhteisön tullikoodeksissa tarkoitetulla tavalla ”merkittävä” vain, jos sen tuloksena olevalla tuotteella on erityisiä ominaisuuksia ja erityinen koostumus, joita sillä ei ollut ennen tätä valmistusta (ks. vastaavasti asia 49/76, Gesellschaft für Überseehandel, tuomio 26.1.1977, Kok., s. 41, 6 kohta). Hoeschin mukaan pääasiassa puhdistamisella poistettiin piilohkoissa olevat epäpuhtaudet, muutettiin piin käytettävyysominaisuuksia ja mahdollistettiin siten sen käyttö alumiiniseoksissa.

32 Hoesch esittää lisäksi, että luettelosäännöissä säädetty tullinimikkeen alanimikkeen muuttumista koskeva vaatimus ei kuulu yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa säädettyihin edellytyksiin, toisin kuin lukuisat tavaroiden alkuperäsäännöt. Näin ollen tullinimikkeen muuttuminen ei ole edellytyksenä kyseisen 24 artiklan soveltamiselle. Hoesch väittää myös, että koska mainittuja luettelosääntöjä ja niiden 28 luvun alkuhuomautuksia (jäljempänä alkuhuomautukset) ei ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat siten saatavilla ainoastaan internetissä ja englanninkielisinä, ne eivät ole missään määrin sitovia. Hoesch katsoo, että jos alkuhuomautuksiin kuitenkin on syytä vedota, niissä vahvistetaan se, että pääasiassa kyseessä olevilla tuotteilla on kyseinen muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä. Mainituista alkuhuomautuksista nimittäin käy Hoeschin mukaan ilmi, että piin puhdistamista ja jauhamista voidaan tietyin edellytyksin pitää alkuperäperäperusteena olevana merkittävänä valmistuksena tai käsittelynä. Hoeschin mielestä mainitut edellytykset täyttyvät pääasiassa.

33 Euroopan komissio sitä vastoin väittää, että luettelosäännöt ja alkuhuomautukset on otettava huomioon erityisesti sen varmistamiseksi, että tullilainsäädäntöä sovelletaan yhtenäisellä tavalla ja niiden sopimusvelvoitteiden mukaisesti, joihin yhteisö on Maailman kauppajärjestön (WTO) puitteissa sitoutunut. Komission mukaan kyseisissä

säännöissä nimittäin otetaan huomioon sopimuksessa alkuperäsäännöistä tarkoitetussa WTO:n alkuperäsääntökomiteassa tehdyn yhtenäistämistyön yhteydessä käytyjen neuvotteluiden väliaikaiset tulokset.

34 Lisäksi komissio katsoo, että tullinimikkeen alanimikkeen muuttumista koskevan perusteen, jonka mukaan kyseessä olevalle tavaralle on katsottava suoritetun viimeinen merkittävä valmistus tai käsittely ainoastaan silloin, kun sen tullinimikkeen alanimike muuttuu, käyttäminen luettelosäännöissä on tekniseltä kannalta perusteltua, koska pääasiassa kyseisellä perusteella otetaan huomioon piimetallin valmistamisessa välttämättömät toimenpiteet ja sen valmistamisen tarkoitus. Komission mukaan se, luokitellaanko pii yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2804 61 vai alanimikkeeseen 2804 69, riippuu nimittäin piin puhtausasteesta, joka on ensiksi mainitun alanimikkeen osalta 99,9 prosenttia tai sitä korkeampi ja jälkimmäisenä mainitun alanimikkeen osalta alle 99,9 prosenttia, ja luokittelu riippuu paitsi piin käyttötarkoituksesta myös kyseisen tuotteen valmistuksen vaatimasta työstä. Lisäksi komissio väittää, että pääasiassa ei voida tehdä objektiivista ja todellista eroa yhtäältä lähtötuotteen eli piimetallilohkojen ja toisaalta erottamalla, siivilöimällä, seulomalla ja pakkaamalla tuotettujen piirakeiden välillä, sillä näillä toimenpiteillä ei muuteta piimetallin ominaisuuksia tai koostumusta vaan valmistettu tuote on yhä piimetallia, jota käytetään edelleen yksinomaan alumiiniseosten valmistamiseen.

35 Komissio tukeutuu alkuhuomautuksiin 3 ja 4 ja katsoo kuitenkin, että tietyissä olosuhteissa piin puhdistaminen ja jauhaminen voi siitä huolimatta, että tullinimike ei muutu, merkitä alkuperäperusteena olevaa merkittävää valmistusta tai käsittelyä sillä edellytyksellä, että yhtäältä puhdistaminen merkitsee valmistusvaihetta, jonka aikana poistetaan vähintään 80 prosenttia olemassa olevista epäpuhtauksista tai jonka seurauksena saavutetaan sellainen puhtausaste, joka mahdollistaa puhdistetun tuotteen tietyntyyppisen käyttämisen, tai toisaalta, että jauhamisella tarkoituksellisesti hajotetaan pii tietyn tuloksen saavuttamiseksi. Komissio huomauttaa kuitenkin, että kansallisen tuomioistuimen mukaan ei ole osoitettu, että vähintään 80 prosenttia epäpuhtauksista olisi poistettu. Lisäksi komissio toteaa, että näin saadut piirakeet

siivilöitiin, mikä merkitsee sitä, että ennen siivilöintiä rakeet olivat keskenään erikokoisia. Komission mukaan ei siis voida katsoa, että suoritettiin tarkoituksellinen ja hallittu piilohkojen hajottaminen.

Unionin tuomioistuimen vastaus

36 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään lähinnä sitä, onko piimetallilohkojen erottamista, jauhamista ja puhdistamista sekä siihen liittyvää jauhamalla saatujen piirakeiden siivilöimistä, seulomista ja pakkaamista pidettävä yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitettuna alkuperäperusteena olevana valmistuksena tai käsittelynä.

37 Yhteisön tullikoodeksin 24 artiklasta käy ilmi, että tavaran, jonka tuottamiseen on osallistunut kaksi tai useampia maita, katsotaan olevan peräisin siitä maasta, jossa sille on tehty tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.

38 Tästä oikeuskäytännössä on jo todettu, että tavaran alkuperän käsitteen yhteisestä määritelmästä 27.6.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 802/68 (EYVL L 148, s. 1) 5 artiklasta, joka edelsi yhteisön tullikoodeksin 24 artiklaa mutta joka vastaa sanamuodoltaan kyseistä artiklaa, käy ilmi, että ratkaiseva arviointiperuste on viimeistä merkittävää valmistusta tai käsittelyä koskeva peruste (ks. asia C-26/88, Brother International, tuomio 13.12.1989, Kok., s. 4253, 15 kohta ja asia C-372/06, Asda Stores, tuomio 13.12.2007, Kok., s. I-11223, 32 kohta).

39 Luettelosääntöjen soveltamisen osalta on todettava, että asiassa C-260/08, HEKO Industrieerzeugnisse, 10.12.2009 annetussa tuomiossa (Kok., s. I-11571, 20 ja 21 kohta) on jo todettu, että vaikka komission laatimissa luettelosäännöissä myötävaikutetaan tavaroiden muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittelyyn, näillä säännöillä ei ole sitovaa vaikutusta. Näin ollen näiden sääntöjen on oltava sisällöltään alkuperäsäännösten, kuten yhteisön tullikoodeksin 24 artiklan, mukaisia eikä niillä voida muuttaa kyseisten säännösten soveltamisalaa. Tämä koskee myös alkuhuomautuksia.

40 Samoin on niin, että vaikka merkityksellisiä johdetun oikeuden säädöksiä on tulkittava WTO:n puitteissa tehtyjen sopimusten mukaisesti, sopimuksessa alkuperäsäännöistä määrätään kuitenkin tällä hetkellä vain työohjelmasta alkuperäsääntöjen yhdenmukaistamiseksi siirtymäkauden aikana. Koska tämä sopimus ei tarkoita täyttä yhdenmukaistamista, WTO:n jäsenillä on harkintavaltaa alkuperäsääntöjen mukauttamisen osalta (ks. em. asia HEKO Industrieerzeugnisse, tuomion 22 kohta).

41 Näistä toteamuksista ilmenee, että jäsenvaltioiden tuomioistuimet voivat yhteisön tullikoodeksin 24 artiklaa tulkitessaan tukeutua sekä alkuhuomautuksiin että luettelosääntöihin, kunhan tämä ei johda kyseisen artiklan muuttamiseen (ks. em. asia HEKO Industrieerzeugnisse, tuomion 23 kohta).

42 Sen selvittämistä, onko luettelosäännöistä seuraava tullinimikkeen alanimikkeen muuttumista koskeva peruste merkityksellinen määritettäessä sitä, onko pääasiassa kyseessä olevia toimenpiteitä pidettävä yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitettuna alkuperäperusteena olevana valmistuksena tai käsittelynä, oikeuskäytännössä on jo todettu, ettei ole riittävää tutkia perusteita, joilla tavaroiden alkuperä määritellään valmistettujen tavaroiden tariffiluokittelussa, koska yhteinen tullitariffi on luotu sen omien tarpeiden mukaisesti eikä tavaroiden alkuperän määrittämiseksi (ks. em. asia Gesellschaft für Überseehandel, tuomion 5 kohta; asia 162/82, Cousin ym., tuomio 23.3.1983, Kok., s. 1101, 16 kohta ja em. asia HEKO Industrieerzeugnisse, tuomion 29 kohta).

43 Lisäksi oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka pitääkin paikkansa, että tavaran valmistustoimenpiteestä johtuva tullinimikkeen muuttuminen on osoitus sen valmistuksen tai käsittelyn merkittävyydestä, valmistus tai käsittely voi olla merkittävä, vaikka nimike ei muuttuisi (ks. em. asia HEKO Industrieerzeugnisse, tuomion 35 kohta). Tätä toteamusta voidaan soveltaa myös tullinimikkeen alanimikkeen muuttumista koskevaan perusteeseen.

44 Näin ollen sen selvittämiseksi, onko pääasiassa kyseessä olevien valmistustoimenpiteiden katsottava olevan alkuperäperusteena yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa säädettyjen perusteiden mukaisesti, on otettava huomioon muita perusteita kuin tullinimikkeen alanimikkeen muuttumista koskeva peruste.

45 Tässä yhteydessä oikeuskäytännöstä ilmenee, että tavaroiden alkuperän määrittämisen on perustuttava objektiiviseen ja todelliseen eroon lähtötuotteen ja valmistetun tuotteen välillä ja liityttävä olennaisesti kunkin tuotteen erityisiin aineellisiin ominaisuuksiin (ks. em. asia Gesellschaft für Überseehandel, tuomion 5 kohta; em. asia Cousin ym., tuomion 16 kohta ja em. asia HEKO Industrieerzeugnisse, tuomion 29 kohta).

46 Samaten on muistutettava, että viimeinen valmistus tai käsittely on yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitetulla tavalla ”merkittävä” vain, jos sen tuloksena olevalla tuotteella on erityisiä ominaisuuksia ja erityinen koostumus, joita sillä ei ollut ennen tätä valmistusta tai käsittelyä. Jos nämä toimenpiteet vaikuttavat tuotteen ulkoiseen muotoon sen käytön kannalta merkityksellisellä tavalla mutta eivät johda sen ominaisuuksien huomattavaan laadulliseen muuttumiseen, ne eivät voi olla ratkaisevia mainitun tuotteen alkuperän kannalta (ks. em. asia Gesellschaft für Überseehandel, tuomion 6 kohta; asia 93/83, Zentrag, tuomio 23.2.1984, Kok., s. 1095, 13 kohta ja em. asia HEKO Industrieerzeugnisse, tuomion 28 kohta).

47 Lisäksi oikeuskäytännön mukaan tuotteen valmistustoimenpiteitä, joilla ei merkittävästi muuteta tuotteen ominaisuuksia ja koostumusta sen vuoksi, että niillä ainoastaan jaetaan tuote osiin ja muutetaan tuotteen ulkoista muotoa, ei ole katsottava riittävän suureksi laadulliseksi muuttamiseksi, jotta sen voitaisiin katsoa joko johtaneen uuden

tuotteen valmistukseen tai edustavan merkittävää valmistusastetta (ks. vastaavasti em. asia Zentrag, tuomion 14 kohta).

48 On huomattava, että pääasiassa sen ratkaiseminen, onko pii luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön tullinimikkeen alanimikkeeseen 2804 61 vai alanimikkeeseen 2804 69, riippuu piin puhtausasteesta, joka on ensiksi mainitun alanimikkeen osalta 99,9 prosenttia tai sitä korkeampi ja jälkimmäisenä mainitun alanimikkeen osalta alle 99,9 prosenttia. On katsottava, kuten komissio on esittänyt, että tällainen ero luokittelussa perustuu sekä eroihin piin käyttötarkoituksesta että sen valmistuksen vaatimaan työhön.

49 Nyt käsiteltävässä asiassa Intiassa tehtäviin valmistustoimenpiteisiin kuuluvat piin erottaminen, jauhaminen ja puhdistaminen sekä sen siivilöiminen, seulominen ja pakkaaminen. Unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta käy ilmi ensinnäkin, että piin erottamisella, siivilöimisellä, seulomisella ja pakkaamisella ei muuteta tuotteen ominaisuuksia tai koostumusta, koska kyseinen tuote on mainittujen toimenpiteiden suorittamisen jälkeen yhä piimetallia, jota asiakirja-aineiston sisältämien riitauttamattomien tietojen mukaan käytetään alumiiniseosten valmistamiseen.

50 Oikeuskäytännön mukaan on nimittäin yhtäältä niin, että lähtötuotteen hienorakeisuuden tason muuttamista ei voida pitää merkittävänä valmistuksena tai käsittelynä, koska sillä ainoastaan muutetaan tuotteen konsistenssia ja sen ulkoista muotoa tuotteen myöhempää käyttöä varten mutta sillä ei muuteta laadullisesti huomattavasti lähtötuotetta. Toisaalta jauhetun tuotteen lajittelun kautta toteutettavalla laadunvalvonnalla ja sen pakkaamisella ainoastaan täytetään tuotteen markkinoinnin asettamat vaatimukset eikä näillä toimenpiteillä muuteta tuotteen olennaisia ominaisuuksia (ks. raakakaseiinin alkuperän määrittämisestä em. asia Gesellschaft für Überseehandel, tuomion 7 kohta).

51 Näin ollen yhtäältä piimetallilohkojen erottamista ja toisaalta jauhamalla saatujen piirakeiden siivilöimistä, seulomista ja pakkaamista ei voida pitää toimenpiteinä, jotka voisivat olla piimetallin alkuperäperusteena.

52 Toiseksi alkuhuomautuksista käy ilmi, että tuotteen puhdistaminen ja jauhaminen ovat toimenpiteitä, jotka voivat olla niiden kohteena olevan tuotteen alkuperäperusteena, ja että alkuperäasema voi syntyä myös silloin, kun tuotteen tullinimike ei muutu. Alkuhuomautusten 3 ja 4 mukaan näin voi olla silloin, kun puhdistaminen suoritetaan tuotteen valmistusvaiheessa, jonka aikana poistetaan vähintään 80 prosenttia olemassa olevista epäpuhtauksista. Samaten jauhaminen voi alkuhuomautusten 4 mukaan olla alkuperäperusteena, jos kyseisellä toimenpiteellä muuten kuin pelkästään särkemällä hajotetaan tuote tarkoituksellisesti ja hallitusti pieniin osiin, joilla on alkuperäisistä materiaaleista poikkeavia fyysisiä tai kemiallisia ominaisuuksia.

53 Tästä on todettava, että alkuhuomautuksista 3 ja 4 seuraavat perusteet mahdollistavat sen, että piin ominaisuuksien huomattavat laadulliset muutokset, objektiivinen ja todellinen ero lähtötuotteen ja valmistetun tuotteen välillä sekä piin käyttötarkoitus voidaan ottaa huomioon. Kyseiset perusteet ovat näin ollen sen oikeuskäytännön mukaisia, johon tämän tuomion 45–47 kohdassa viitataan. Koska näillä perusteilla ei muuteta yhteisön tullikoodeksin 24 artiklan ulottuvuutta, niiden soveltaminen pääasiassa kyseessä olevissa olosuhteissa on perusteltua.

54 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kuitenkin toteaa, että alkuhuomautuksissa 3 ja 4 säädetyt edellytykset eivät täyty pääasiassa, koska ei ole osoitettu, että pääasiassa kyseessä olevalla puhdistamisella olisi poistettu 80 prosenttia olemassa olleista epäpuhtauksista, eikä voida todeta, että pääasiassa kyseessä oleva jauhaminen merkitsisi piilohkojen tarkoituksellista ja hallittua hajottamista pieniin osiin. Tässä tilanteessa Intiassa tehtyjen piin puhdistamisen ja jauhamisen kaltaisia toimenpiteitä ei voida pitää sellaisena yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitettuna merkittävänä valmistuksena tai käsittelynä, jonka perusteella tuotteen voitaisiin katsoa olevan peräisin siitä maasta, jossa kyseiset toimenpiteet on tehty.

55 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaista piimetallilohkojen erottamista, puhdistamista ja jauhamista sekä siihen liittyvää jauhamalla saatujen piirakeiden siivilöimistä, seulomista ja pakkaamista ei ole pidettävä yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitettuna alkuperäperusteena olevana valmistuksena tai käsittelynä.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

56 Siltä varalta, että pääasiassa kyseessä olevan piimetallin katsottaisiin olevan peräisin Kiinasta, kansallinen tuomioistuin tiedustelee toisella ennakkoratkaisukysymyksellään, onko asetus N:o 398/2004 pätevä. Se tiedustelee tarkemmin ottaen yhtäältä sitä, tekikö neuvosto arviointivirheen tukeutuessaan yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa koskevaan virheelliseen lähtöoletukseen, ja toisaalta sitä, onko 49 prosentin suuruisen polkumyyntitullin säilyttäminen ennallaan asetuksella N:o 398/2004 perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaista.

Alustavat huomautukset

57 On ensinnäkin todettava, kuten ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin piti tarpeellisena pyytää kysymyksellään unionin tuomioistuinta ainoastaan tutkimaan asetuksen N:o 398/2004 pätevyyden siltä osin kuin kyse on yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta ja polkumyyntitullin pitämisestä voimassa kyseisellä asetuksella.

58 Hoeschin mukaan asetus N:o 398/2004 ei ole pätevä yhtäältä siksi, että Kiinasta peräisin olevan tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden

olemassaolon määrittämisessä tehtiin arviointivirhe, ja toisaalta siksi, että polkumyyntitoimenpiteiden tarkastelumenettelylle asetettu määräaika oli päättynyt.

59 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 267 artikla perustuu kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen selvään tehtävänjakoon, joten yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on kunkin asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen unionin tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta (ks. vastaavasti asia C-305/05, Ordre des barreaux francophones et germanophone ym., tuomio 26.6.2007, Kok., s. I-5305, 18 kohta).

60 Tässä tilanteessa ei ole syytä tarkastella asetuksen N:o 398/2004 pätevyyttä sellaisten perusteiden valossa, joihin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei viittaa (ks. analogisesti em. asia Ordre des barreaux francophones et germanophone ym., tuomion 17–19 kohta).

61 Toiseksi on huomautettava, että yhteisen kauppapolitiikan ja erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (ks. asia C-351/04, Ikea Wholesale, tuomio 27.9.2007, Kok., s. I-7723, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

62 Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon määrittäminen edellyttää monimutkaisten taloudellisten tilanteiden arviointia, ja tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (ks. em. asia Ikea Wholesale, tuomion 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia C-398/05, AGST Draht- und Biegetechnik, tuomio 28.2.2008, Kok., s. I-1057, 34 kohta).

63 Asetuksen N:o 398/2004 pätevyyttä on tarkasteltava edellä esitettyjen toteamusten perusteella.

Yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittäminen

64 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa ensinnäkin, että sen epäilyt, jotka koskevat asetuksen N:o 398/2004 pätevyyttä, johtuvat asiassa T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products vastaan neuvosto, 14.3.2007 annetusta tuomiosta (Kok, s. II-669), jolla kumottiin lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan piimetallin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 22.12.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2229/2003 (EUVL L 339, s. 3) 1 artikla muun muassa sellaisten ilmeisten arviointivirheiden perusteella, jotka neuvosto oli tehnyt yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämisessä. Kansallinen tuomioistuin korostaa, että kyseisellä tuomiolla kumottu asetus koski samaa tutkimusajanjaksoa ja samaa vertailuajanjaksoa kuin asetus N:o 398/2004 ja että taloudellinen kehitys yhteisön piimarkkinoilla on molemmissa asetuksessa sama, minkä vuoksi asetus N:o 398/2004 olisi kumottava samoin perustein.

65 Tästä on todettava, että kyseiset asetukset eroavat toisistaan yhdessä merkittävässä suhteessa. Asetuksella N:o 2229/2003 nimittäin otettiin ensimäistä kertaa käyttöön polkumyyntitulleja Venäjältä peräisin olevan piimetallin tuonnissa ja kyseinen asetus annettiin perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti tehdyn ensimmäisen tutkimuksen perusteella. Neuvoston oli näin ollen määritettävä kyseisen tuonnin yhteisön tuotannonalalle aiheuttaman vahingon olemassaolo. Asetuksella N:o 398/2004 sitä vastoin jatkettiin vuodesta 1990 saakka voimassa olleita Kiinasta peräisin olevan piin tuontia koskevia polkumyyntitoimenpiteitä ja se annettiin siten perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyn tarkastelun perusteella. Tästä on huomautettava, että tarkastelumenettelyn ja alkuperäisen tutkimuksen, jota koskevat saman asetuksen eri säännökset, välillä on lähtökohtaisesti objektiivinen ero (ks. asia C-422/02 P, Europe Chemi-Con (Deutschland) v. neuvosto, tuomio 27.1.2005, Kok., s. I-791, 49 kohta).

66 Kyseisten kahden menettelyn välinen objektiivinen ero on näet siinä, että tarkastelumenettelyssä olevan tuonnin osalta on jo otettu käyttöön lopullisia polkumyyntitoimenpiteitä, joiden tapauksessa on lähtökohtaisesti esitetty riittävästi todisteita polkumyynnin ja vahingon toistumisen tai jatkumisen todennäköisyydestä kyseisten toimenpiteiden päättyessä. Kun sen sijaan tuontiin kohdistuu alkuperäinen tutkimus, sen tarkoitus on nimenomaan minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittäminen, joskin tällaisen tutkimuksen aloittaminen edellyttää, että on olemassa riittävästi todisteita, joilla tällaisen menettelyn aloittaminen voidaan perustella (ks. em. asia Europe Chemi-Con (Deutschland) v. neuvosto, tuomion 50 kohta).

67 Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdasta nimittäin seuraa, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkaminen sen päivämäärän jälkeen, jolloin niiden on määrä tavallisesti lakata olemasta voimassa, on mahdollista ainoastaan silloin, jos tarkastelussa todetaan, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen ”johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen”. Tästä seuraa, että ne edellä mainitussa asiassa Aluminium Silicon Mill Products vastaan neuvosto annetussa tuomiossa asetuksen N:o 2229/2003 pätevyyden tutkimisen yhteydessä esitetyt toteamukset, jotka koskevat vahingon olemassaoloa, eivät sinällään ole merkityksellisiä asetuksen N:o 398/2004 pätevyyden arvioimiseksi.

68 Toiseksi kansallinen tuomioistuin katsoo, että asetuksen N:o 398/2004 johdanto-osan 71 perustelukappaleen toinen virke, jonka mukaan yhteisön tuotannonalan myynnin määrä ja markkinaosuus ”taantuivat” vuoden 2000 jälkeen, on ristiriidassa saman asetuksen johdanto-osassa olevissa taulukoissa 6 ja 8 esitettyjen yhteisön tuotannonalan myynnin määrää ja markkinaosuutta koskevien tietojen kanssa.

69 Tästä on huomautettava ensinnäkin, että mainitusta taulukosta 6 käy ilmi, että ajanjakson 1998–2000 aikana yhteisön tuotannonalan piin myynti lisääntyi 54 prosentilla, kun taas vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kyseinen myynti osoitti 2,1 prosentin kasvua. Lisäksi taulukko 8 osoittaa, että yhteisön

tuotannonalan markkinaosuus kasvoi ajanjakson 1998–2000 aikana 29,8 prosentista 34,3 prosenttiin ja vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 34,3 prosentista 36,7 prosenttiin.

70 Tästä seuraa, että vaikka piin myynti ja yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoivatkin tutkimusajanjakson aikana, on silti katsottava, että otettaessa huomioon myynnin huomattava kasvu (54 prosenttia) ajanjakson 1998–2000 aikana yhteisön tuotannonalan kehitys on ollut pysähtyneenä vuodesta 2000 alkaen ja sen voidaan näin katsoa taantuneen. Näin ollen asetuksen N:o 398/2004 johdanto-osassa olevat taulukot 6 ja 8 eivät ole ristiriidassa saman asetuksen johdanto-osan 71 perustelukappaleen kanssa.

71 On myös todettava, että asetuksen N:o 398/2004 johdanto-osan 72 perustelukappaleesta, jonka sisältöä ei ole riitautettu, käy ilmi, että vuodesta 2000 alkaen yhteisön tuotannonalalla ei ole ollut havaittavissa todellista parannusta. Samoin saman asetuksen johdanto-osan 73 perustelukappaleesta, jonka sisältöä ei myöskään ole riitautettu, ilmenee, että vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni ja että kyseinen tuotannonala oli tutkimusajanjakson aikana erittäin herkässä ja haavoittuvassa asemassa.

72 Asetuksen N:o 2496/97 1 artiklan 2 kohdan mukaan Kiinasta peräisin olevan piimetalliin tuontiin tullaamattomana sovellettava lopullinen polkumyyntitulli oli 49 prosenttia. Näin ollen Kiinasta peräisin olevan piin tuonnin markkinaosuus oli todennäköisesti pienempi kuin se olisi ollut, ellei polkumyyntitullia olisi otettu käyttöön. Koska asetuksen N:o 398/2004 johdanto-osan 74 perustelukappaleesta, jonka sisältöä ei ole riitautettu, ilmenee, että polkumyynnillä Kiinasta tapahtuvan tuonnin määrä kasvoi huomattavasti 1.1.1998 ja tutkimusjakson päättymisen välisenä aikana ja on todennäköistä, että ilman voimassa olevia polkumyyntitoimenpiteitä yhteisön markkinoille olisi lähetetty huomattavasti suurempia määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta erittäin alhaiseen hintaan, joka alittaa yhteisön tuotannonalan hinnat,

neuvosto totesi perustellusti, että yhteisön tuotannonalaan kohdistuisi merkittävän vahingon uhka, jos Kiinasta tuotaisiin piitä eikä polkumyyntitullia asettaisi.

73 Tässä tilanteessa neuvosto ei tehnyt ilmeistä arviointivirhettä todetessaan, että yhteisön tuotannonalalle todennäköisesti aiheutuisi uudelleen vahinkoa, jos polkumyynnin vastaiset toimenpiteet lopetettaisiin.

Polkumyyntitullin suuruuden säilyttäminen ennallaan

74 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, onko polkumyyntitullin säilyttäminen 49 prosentin suuruisena asetuksen N:o 398/2004 1 artiklan 2 kohdassa perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan viimeisen virkkeen mukaista, kun polkumyyntimarginaali, joka asetuksen N:o 2496/97 johdanto-osan 24 perustelukappaleen mukaan oli ollut 68,1 prosenttia, oli asetuksen N:o 398/2004 johdanto-osan 27 perustelukappaleen mukaan ainoastaan 12,5 prosenttia.

75 Hoesch väittää tästä, että perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan, jota sovelletaan saman asetuksen 11 artiklan 5 kohdan nojalla myös tarkasteluun, mukaan polkumyyntitullin suuruus ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia.

76 Kuten tämän tuomion 66 ja 67 kohdassa on jo todettu, perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan, joka koskee sellaisia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, joiden voimassaolo on päättymässä, nojalla tehtävän tarkastelun yhteydessä yhteisön

viranomaisten on ainoastaan määritettävä, johtaisiko kyseisten toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen, missä tapauksessa kyseisiä toimenpiteitä jatketaan. Päinvastaisessa tapauksessa polkumyynnin vastaiset toimenpiteet kumotaan. Tämä vahvistetaan saman asetuksen 11 artiklan 6 kohdassa, jonka sanamuodon mukaan silloin, kun tarkastelussa tämä osoittautuu perustelluksi, toimenpiteet kumotaan tai niitä jatketaan saman artiklan 2 kohdan mukaisesti, kun taas kyseisen 6 kohdan mukaan sen lisäksi, että toimenpiteet voidaan kumota tai niitä voidaan jatkaa, niitä voidaan myös muuttaa kyseisen artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Näin ollen toimenpiteiden, joiden voimassaolo on päättymässä, tarkastelu ei voi johtaa voimassa olevien toimenpiteiden muuttamiseen.

77 Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan viimeisessä virkkeessä säädetään vaatimuksesta, jonka mukaan polkumyyntitullin määrä ”ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia, ja sen olisi oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi”. Kun otetaan huomioon sen järjestelmän systematiikka ja tavoitteet, johon tämä artikla kuuluu, kyseistä artiklaa ei kuitenkaan voida soveltaa mainitun asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa säädettyyn menettelyyn. Kuten tämän tuomion edellisessä kohdassa lisäksi on todettu, yhteisön viranomaiset voivat perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti suoritetun polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkastelun yhteydessä ainoastaan jatkaa kyseisiä toimenpiteitä tai kumota ne.

78 Nyt käsiteltävässä asiassa yhteisön viranomaiset totesivat tarkastelun perusteella, että polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti johtaa vahingon toistumiseen. Neuvosto toimi näin ollen perustellusti ja perusasetuksen 11 artiklan 2 ja 6 kohdan mukaisesti, kun se päätti säilyttää polkumyyntitullin 49 prosentin suuruisena.

79 Kaiken edellä esitetyn perusteella toiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, ettei tätä kysymystä tutkittaessa ole ilmennyt mitään tekijöitä, jotka voisivat vaikuttaa asetuksen N:o 398/2004 pätevyyteen.

Oikeudenkäyntikulut

80 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Piimetallilohkojen erottamista, puhdistamista ja jauhamista sekä siihen liittyvää jauhamalla saatujen piirakeiden siivilöimistä, seulomista ja pakkaamista ei ole pidettävä yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 24 artiklassa tarkoitettuna alkuperäperusteena olevana valmistuksena tai käsittelynä.**

2) **Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toista kysymystä tutkittaessa ei ole ilmennyt mitään tekijöitä, jotka voisivat vaikuttaa lopullisen polkumyyn-**

titullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan piin tuonnissa 2.3.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 398/2004 pätevyyteen.

Allekirjoitukset